

Ng&#i ta truy&#n t&#ng r&#ng t&#i Nam Thiên Đ& Nh& t Đ&ng có m& t v& s& tu hành đ& c đ& o. Có lúc s& ng& i thi& n c& th&ng, không ăn không u&ng, không lay đ&ng đ& th& hi& n trí tu& d&ng m&nh c& a c& a Ph& t.

Chuy& n m& t v& s& ã chùa H&ng

Có lúc ngài t&ng Kinh Hoa Nghiêm, Kinh Pháp Hoa, Kinh Viên Giác...t&ng nh& s& t& h&ng, vang v&ng c& s& n lâm đ& th& th& gian có th& nghe rõ l& i kinh, đ& th& hi& n lòng t& bi c& a Ph& t.

Có lúc đi đ&ng, n& m ng& i gi& nghiêm gi& i lu& t, t&ng đ&ng tác, t&ng c& ch& đ&u gi& gìn chính ni& m đ& th& hi& n tính trang nghiêm c& a ch& Ph& t.

Có lúc ngài th& hi& n thành ng& i chèo đ& đ& a khách th& p ph&ng hành h&ng, th&nh tho&ng nói vui m& t vài câu Ph& t pháp làm t&nh ng& lòng ng& i.

Có lúc ngài bi& n hóa thành m& t c&u bé lu& n qu& n ã b& n đ&, nh&ng nói ra câu nào cũng khi& n các c& t& m t& c khen th& m t& i sao có ng& i uyên thâm Ph& t pháp đ& n nh& v& y. Ph& i chẳng đây là Thi& n Tài Đ&ng T& tái sinh?

Có lúc ngài th& hi& n thành m& t cô gái xinh đ& p bán đ& k& ni& m ã B& n Đ& c. Ng& i v& a đ& p v& a trang nghiêm, tính tình l& i l& đ&, hòa nhã, vui v&. Khách hàng nào có tr& giá cô cũng ch&ng kèo nài. Th&ng ho& c n&u có ai không đ& ti& n cô cũng vui v& bán đ& “ t& o phúc duyên”.

Nh&ng ai không có ti& n mà ham thích đ& k& ni& m nh& t&ng Ph& t, chu& i B& Đ& cô cũng bi& u không và m& m c& i nói “Khi nào có ti& n ông/bà tr& tôi cũng đ& c” khi& n các c& c& t& m t& c khen th& m ph& i chẳng đây là Ti& u Long N& hóa hi& n?

Có lúc ngài th& hi& n thành m& t gã chuyên gi& t thú r&ng đ& làm đ& nh&u, món ăn ch& i khoái kh& u, bày bán ngay tr& c b& n đ& đ& giáo hóa nh&ng k& đang hành ngh& sát sinh, tàn phá núi r&ng cây c& và làm ô u& c& a Thi& n.

M& t ngày kia khi s& đang t& a thi& n thì m& t ng& i nh& y vào, túm l& y vai s& nói:

-Th& y xem tôi có x& u không? Tôi r& t kh& vì ng& i đ& i nói tôi x& u!

Đây là một ông chân tay vùn vùn, khồng khiu, da nhăn nheo, tóc thô, mặt to mặt nhô, tai nhô nhô tai dãi, răng khốp khốp nh chia ra ngoài, môi thâm và trờ ra nh cái l&#i th& hai trông gi&ng nh Qu& D& Xoa. Nghe h&i v&y s& hi&n t& đ&ap:

-Có nh&ng ng&#i x&u g&p ngàn vùn l&n ông. Ông ch&ng có chi g&i là x&u c&.

Nghe nói th& ông x&u kia vùn h&i:

-Th&y th& nói xem nh&ng ng&#i kia x&u nh& th& nào?

S& ch&m r&i đ&ap:

-Nh&ng k& có ti&n c&a nh&ng không ph&ng đ&ng cha m&. Nh&ng k& tham tài ph&ngãi. Nh&ng k& giàu n&t đ& đ& vách nh&ng không h& b& m&t xu c&u giúp ng&#i nghèo khó. Nh&ng k& khích bác ng&#i đ&o h&nh, khinh chê Tam B&o, đ& k& v&i ng&#i x& thân c&u đ&i, vô tài nh&ng l&i có máu ghen t&.

Nh&ng k& hay đâm th&c, ng&i lê đôi mách, thù d&t, b&a đ&t tin đ& gây chia r&. Nh&ng k& chuyên loan truy&n tin x&u, chê bai dè b&u thành q&a c&a ng&#i khác. Nh&ng k& ăn ch&i đ&ng đ&im, tr&y l&c làm băng h&ai x& h&i, buôn bán, chuy&n vùn xì ke ma túy làm tiêu ma th& h& tr&. Nh&ng k& l&i i bi&ng ăn bám x& h&i, s&ng trên m& h&i nu&c m&t c&a k& khác...t&t c& nh&ng ng&#i này m&i x&u...ch& ông có g&i là x&u đầu?

Nghe nói v&y ông x&u đó l&y t& s& r&i lui ra. Khi bóng ông v&a khu&t thì m&t ng&#i khác hung h&ng b&ng vào. Ông này ai nhìn th&y đ&u khi&p v&i. Ông ta cao l&n đ&nh d&ng, m&t s&n tr&ng s&n đen vùn vùn nh& nh&ng tay đ&u v&t & Hoa K&. Tóc ông ta đ&ng đ&ng và tua t&a nh& nh&ng chi&c đ&nh nh&n. Hai tai ông ta đeo l&ng l&ng hai chi&c c&ng s&t s&t tám. L& mũi ông ta móc m&t chi&c nanh heo r&ng. Mặt ông ta đeo m&t mi&ng da màu đen gi&ng nh& nh&ng tên c&ng p bi&n ch&t m&t. C& ông ta xâm tr& thành hình con cú. Hai vai ông ta qu&ng chéo hai vòng đ&n đ&i liên nh& nh&ng tay c&ng p hung b&o & vùng biên gi&i Hoa K& - Mexico trong nh&ng phim Cao B&i.

Ông ta c&i tr&n, ng&c xâm tr& thành nh&ng con th&y quái g&m ghi&c. Hai cánh tay ông ta xâm hình hai con r&n h& mang mà hai bàn tay là hai cái mi&ng c&a con r&n, cho nên khi ông ta đ&a tay ra, gi&ng nh& hai con r&n mu&n m& ng&#i ta. Ông ta không m&c qu&n mà qu&n m&t chi&c kh& b&ng da beo. Hai bên đùi xâm hình hai cô gái l& th& trông gi&ng nh& yêu tinh, th&n n&. Tay trái ông ta c&m m&t chi&c móc s&t, tay ph&i c&m m&t qu& l&u đ&n đã m& ch&t s&n. Ông ta đi gi&y b&t cao c& c&a Mexico v&i hai mũi giày có g&n hai chi&c đ&nh ba, đá ai m&t cái là l&i ru&t. Gi&ng ông ta kh&n kh&n gi&ng nh& gi&ng c&a Ng&u Ma V&ng khi&n đàn bà có thai g&p ông s&y thai, con nít g&p ông ngã ra b&t t&nh. Ông ta b&ng c&t i tr&ng c& m&t s&, chia cái móc s&t và qu& l&u đ&n ra, h&i:

-Th&y có th&y tôi đáng s& không?

Nghe ông h&i v&y, s& đ&im nhiên đ&ap:

-Ông ch&ng có chi đáng sợ c&. Có ngàn v&n ng& i khác còn đáng sợ hơn ông.

Ông ta ng&c nhiên, v&n h&i:

-Nh&ng ng& i đó có gì mà đáng sợ hơn tôi? Th&y nói th& xem.

S& đáp:

-Nh&ng k& m&t mũi đắp đ&, ăn m&c sang tr&ng, nói năng ng&t ngạo nh&ng trong lòng ch&a đ&y âm m&u th& đ&an lu&ng g&t h&i ng& i, k& đó m&i đáng sợ.

Nh&ng k& hành tà đ&o, tôn th& th&n linh, ma qu& nh&ng nói ra toàn chuy&n đ&o đ&c gi& hình, bi&n ng& i nghe thành nh&ng con c&u non kh& đ&i, nh&ng âm binh đ& sai khi&n k& đó m&i đáng sợ. Nh&ng k& qu&n tr& nh&ng công ty l&n, mi&ng nói trung thành, tín nhi&m nh&ng gian tham, l&ng g&t khách hàng khi&n c& trăm ngàn ng& i tán gia b&i s&n, k& đó m&i đáng sợ. Nh&ng k& âm m&u th&ng tr& nhân l&ai nh&ng nói ra toàn chuy&n đ&o đ&c, nhân nghĩa đ& l&a m&, k& đó m&i đáng sợ.

Nh&ng k& đ&ng sau l&ng nh&ng th& l&c đen t&i, buôn bán nô l&, đàn bà, tr&em, đ&ng đ&u nh&ng t& ch&c trùm ma túy, k&t thành bè đ&ng Mafia, không chuy&n hung ác nào mà không dám làm, nh&ng k& đó m&i đáng sợ. Nh&ng k& dùng ngòi bút, di&n đàn nh& g&m súng đ& đàn áp ng& i cô th&, đ&u đ&c đ& lu&n, bóp méo s& th&t, ph& b&ng, vu oan giá h&a ng& i l&ng thi&n nh& th& m&i đáng sợ. Còn nh& ông thì ch&ng có gì đáng sợ c&.

Nghe nói th& ông đáng sợ n& chán n&n lui ra. Khi ông v&a b&c xu&ng th&m đá thì m&t cô gái b&c vào, t&i tr&c m&t s&, kiêu h&nh h&i:

-Tôi là Hoa H&u Hoàn Vũ. Th&y có th&y tôi đắp không?

S& nh& nhàng đáp:

-Cô ch&ng có chi đắp c&. Có c& ngàn v&n ng& i còn đắp hơn cô r&t nhi&u.

Nghe nói th& cô gái m& tròn đôi m&t, b&c b&i nói:

-Hoa h&u hoàn vũ là ng& i đắp nh&t trong nh&ng ng& i đắp c&a th& gi&i. Th&y nói th& xem nh&ng ng& i đắp hơn tôi nh& th& nào?

S& đáp:

-Gi& gìn trang nghiêm gi&i h&nh là thân đắp. Ăn & hi&n hòa, th&y chung là n&t đắp. Th&y ng& i ta ngã mà nâng lên, đó là c& ch& đắp. Th&y ng& i ta đói cho ăn, rách cho m&c, nghèo túng mà giúp đ&, đó là t&m lòng đắp. Ph&ng d&ng cha m& già, chu c&p ng& i cô qu& cô đ&c, tôn quý các b&c hi&n thánh, cúng d&ng ch& tăng ni đó là tâm h&n đắp.

Th&y ng& i ta lâm nguy, s& hãi mà nói l&i an &i giúp đ&, đó là ngôn ng& đắp. Không m&t tà ni&m

nhảy sinh, đó là ý đẹp. Thấy người ta u sầu, không hiểu biết mà khai mở trí tuệ, cho họ hành chơn nghĩa, đó là trí tuệ đẹp.

Phá vỡ màn vô minh, họ đang dẫn chúng sinh vào con đường an vui, giải thoát, đó là cái đẹp tại thế gian mà Trời Đất Thích phải trời hoa tán thán.

Tất cả những cái đẹp này cần phải được phát b&#n&#g tuyên d&#n&#g, ghi vào sổ sách, in p&#b&#a ghi công, d&#n&#g t&#n&#g để chiêm ng&#n&#g. Còn cái đẹp của cô là cái đẹp của sự ham muốn, chỉ m&#đ&#at, xoay v&#n trong vòng sinh tử luân hồi, ng&#m ch&#a khổ đau, sự m&#n&#t&#i tàn không có chi đáng tán d&#n&#g cả.

Khi sự nói hết lời, cô Hoa H&#u Hoàn Vũ rời u r&#l&#i ra. Nghe nói sau cuộc gặp gỡ này, sự ch&#n&#g gây trúc, cần theo đường lên trời ở trong Đường Hoàng Tịch mà đi rời bỏ n&#m&#t, ng&#n&#i để mong muốn gặp lại sự cũng ch&#n&#g đẹp.